

בטוחפות עמו והי' קונה ומוכר. והרבי מהר"ש הי' מודיעו איך לנהוג בהמסחר,  
פעם מכר הנ"ל - בלי רשות - הסטאקס והי' לו ריוח מזה. כשחזר להרבי מהר"ש  
וברצונו לחלק הממון מהריוח, אמר לו המהר"ש שממון זה אין לו שייכות אליו.  
הסיום הוא: שהרבי מהר"ש עשה הכל ע"פ השגחה העליונה, וידע שהממון אינו שייך אליו.  
(עד"ז בהנוגע מסחר בשבת).

בימים אלו נכנסו יהודים (שחורים) להרבי הרי"צ ואמר להם: "מיר זיינען אלע  
קינדער פון דעם אויבערשטען, ווי עס שטייט בנים אתם לה' אלקיכם, דער נאטור  
פון א בן אדער א בת אז ער פארגעסט קיינמאל ניט אויף זיין טאטען, און עס איז  
ניט קיין אונסערשייד פון מראה. (בירכס בהצלחה).

י' אדר, יום השלושים: נסעו לאהל. אח"כ הלך הרמ"ש שי' לקבר של הרבנית הצדקנית  
שטערנא טרה והחפלל (בעדינו) בלחש. בערב הי' אסיפה  
לקבץ ממון, לאחר טאספו הכסף אמר הרמ"ש: שהרופא של הרבי הרי"צ אמר שהוא בתור  
רופא אינו מבין בגשמיות ממה חי הרבי, הרי מובן שהוא דק ברוח, ואין נפק"מ מאז  
ע"ע, מפני סגם עכשיו יש הרבי עמנו בגשמיות, כי אמר שמי שרוצה להיות קרוב אלי  
ילמד דרושי חסידות שלי, ויאמר תהלים (ינמי) שחקנתי. הרמ"ש והרש"ג ככו הרבח  
פעמים. על שולחן אדמו"ר דולק סני נרות, ובימי החול בעת התפלה, המשה. (נרנח"י).

שוכן פורים: אחר שחרית. (1:55) דיבר הרמ"ש שי' ע"ד פראי אדם (ווילדע מענטשען)  
שחושבים שהסתלקות פי' אוועקגיין אינגאנצען. אינם יודעים מה  
אדבריס. שבהמאמר שהו"ל הרבי מהרי"צ ליום הסתלקותו (באתי לגני) מדבר אודות  
כד אתכפיא ס"א אסתלק קוב"ה בכולהו עלמין, ושם מי יאמר שקוב"ה אסתלק, ומבאר  
זאת בהמאמר. גם דיבר מ"ש בהמאמר דפורים שושנה בין החוחים וואס שטעכען איר  
ועי"ז מוציאה ריח טוב.

סיפר ג"כ שהרבי מהר"ש שאל פעם על שנה ידועה שהיתה צריכה להיות הקץ, וענה הצ"צ  
שהתו"א יצא לאור, וענה המהר"ש מען דארף האבען מטיח נידעריקער פון עטרה ספחים.

ר"ח ניסן: הרמ"ש שי' סיפר אודות חסיד שכל ענין שדיבר הי' מסיים לענין של  
בריאה יש מאין. ועד"ז כל יהודי בכל ענין שמדבר צריך לסיים בענין  
ששייך לנסמחו.

י"ב ניסן: הרי"ג ע"ה סיפר שבשנת עת"ר חל ע"פ בשבת והרבי ג"ע שלח "דעם שנעלען  
חזן" להעמוד. והרבי ג"ע החפלל שלא כהרגיל בכל השנה.

יום א' דחה"פ: אחר התפלה (בחדר האדמו"ר), טען הרמ"ש שי' מפני מה לא בא קהל  
גדול (להסדר). אז אלע סירען זיינען געווען פארשפארט פלעגט זיך  
קלייבן אן עולם און סטופן זיך, און יעצט אז אלע סירען זיינען אפען קוכט קיינער  
ניט. יע, עס איז געקומען א פאר וואס נאך זייער סדר זיינען געקומען געבען א קוק

וואס גייט אן, אבער קיינער האט נישט געכראכט דעם אפיקומן צו עסין אין צימער וואו דער רבי האט געפראוועט דעם סדר צעהן סדרים. עס שטייט אז רב המנונא סבא קען נישט זיין אין אלע פלעצער אויף איין צייט נאר א נצרך קטן, און אלי' הנביא קומט אין גאנצען, איז אין אזא ארט וואו דער רבי האט געפראוועט צעהן סדרים, איז שייך א גרעסערע התגלות?!, מען דערציילט אז נאך דער הסתלקות פון אלטן רבין פלעגט ער קומען צו קידוש פטר'ן אנדערע.

ליל ב': באנו קודם אכילת האפיקומן, ואמר הרמ"ש שמכיון שאלו שבאו הם לפני האפיקומן יחנו להם זופ מקצת הכסף (וכ"א מאיחנו לקח ג' לעפעלאך כמנהג האדמו"ר). הרמ"ש הי' המברך, ואמר: "ברשות אדונינו מורינו ורבינו הבעל הבית הזה".

בעת אמירת הלל, סיים הרמ"ש כל פיסקא עם הניגון של הרבי הריי"צ. סמעי כי א' שאל להרמ"ש ע"ד ממלא מקום וענה הרמ"ש: "דער רבי וועט זאגען". ד' אייר: נכנסו להרמ"ש איזה יונגעלייט ואמרו לו שמוסרים א"ע בלב ונפש אליו. ואמר הרמ"ש: אז וואס ער מעג און האט וועט ער געבען, דאס וואס ער האט נישט און טאר נישט, קען ער נישט און ער וויל נישט. ביקשו ממנו לדבר חסידות, וענה: שזה יהי' שינוי מכמו ע"ע. ביקשו ממנו לחזור דרושים של הרבי הריי"צ, ענה: שזה ג"כ שינוי.

פסח שנה: יצא ההתוועדות סיפר שבימי ה'נ"ע הי' א' בליובאוויטש ששמו אלעקסאנדרי, שהי' עני וביחד עם זה שוסה, ואנשי העיר חיפשו מסחר עבורו ולפועל מצאו. לאחר זמן בא א' אליו וסיפר שבתו גייט חתונה האבען ואין לו מוץ. כשהנ"ל שמע זאת לקח שערן חשוב שקיבל בשביל נדן ונחנו להנ"ל ואמר לו שילך לפניי שאסתו חבוא וחראה כ"ז. נו דער אויבערשטער בלייבט נישט קיין בעל חוב, ולפועל נעשה מהגבירים הכי גדולים ברוסלאנד, אבל נשאר שוסה כל ימי חייו.

הרי יש אלו שחושכים טראו הרבי פעם. אחרים ראו איזה פעמים, אחרים רק פ"א, אחרים רק קיבלו מכתב ממנו ואחרים רק שמעו משיחותיו ומאמרו. אויב מען וועט דאס איבער געבען ארט מיר נישט, אבער וואס פאר א שייכות מען האט געהאט מיט דעם רבי'ן איז מען דבוק אליו, ובשום אופן א"א להפסיקו (כדברים אלו בכה). די וואס האבן געהאט הזכות לראותו ולא פעל עליהם הריי"ז אז זיי האט אויסגעדאכט טראוהו.

חקרן שאל פעם במלחמה האחרונה - באותם השנים נכנסו כמה יהודים בהנוגע המצב באירופה, והרבי ענה בחמידות סיהודים באמריקה צריכים להודות להשי"ת שהם בני חורין ממה שנעשה כעולם - מדוע עזב הקב"ה סיהי' מצב כזה להרוג ר"ל יהודים, ומסלחה ומשמנה. וענה הרבי שכשמכים אדם מכים אותו בפניו סעי"ז מרגישים הכאב והכזיון. כמו"כ כשהרבי הי' ילד והגם שלא עשה ענין שלא כדבעי מ"מ הי' המלמד אחת שיי"ז יפול פחד גם על שאר הילדים...